

hangsel een apicale verlenging aan, naaldvormig, en niet in takjes gesplitst.

De mucro is gootvormig, aan het uiteinde open, waar de mediane spil van de mucro uitsteekt (fig. 9). De dorsale randen zijn ongelijk van vorm, aan de binnenzijde staat een lamel met ongeveer 9—15 scherpe tandjes.

Literatuur

- BUITENDIJK, A. M., 1929, De Apterygotenfauna van het eiland Urk, *Zoologische Mededelingen* 12 : 19—24.
- , 1930, Naamlijst van Nederlandse Collembola, *Zoologische Mededelingen* 13 : 53—75.
- , 1933, Naamlijst van Nederlandse Collembola II, *Zoologische Mededelingen* 16 : 65—66.
- , 1941, Collembola, in Fauna van Nederland, aflevering XI. Sijthoff, Leiden.
- CHRYSANTHUS, Pater, E. N. G. VAN DAMME & C. NAAKTGEBOREN, 1959, Enige nieuwe Spinnesoorten voor de Nederlandse fauna, *Ent. Ber.* 19 : 182—185.
- GISIN, H., 1944, Hilfstabellen zum Bestimmen der holarktischen Collembolen. Verlag Georg & Cie, Basel, 130 pp.
- , 1952, Notes sur les Collembolés, avec démembrement des *Onychiurus armatus*, *ambulans* et *fimetarius* auctorum, *Mitt. Schweiz. ent. Ges.* 25 : 1—22.
- HANDSCHIN, E., 1929, Urinsekten oder Apterygota in: DAHL, Die Tierwelt Deutschlands, 16.
- STACH, J., 1947—1956, The apterygotan fauna of Poland in relation to the worldfauna of this group of insects.

Summary

Six species and one form of Collembola are mentioned for the first time as belonging to the Dutch fauna.

Kweek van *Polyommatus icarus* Rott., f. *striata* Tutt (Lep., Lycaenidae). Op een gemeenschappelijke excursie op 6 juni 1960 tussen Den Dungen en 's-Hertogenbosch ving de heer ELFFERICH een opvallend sterk blauw bestoven *icarus*-wijfje, dat hij aan mij afstond voor kweek. Een week later had het ruim 50 eitjes gelegd op een pol hopklaver uit Den Dungen.

De rupsen werden groot gebracht met moeras-rolklaver uit Geffen van een vindplaats, die nogal ongunstig lijkt voor *icarus* en waar ik de soort ook nooit heb waargenomen. De kweek leverde 45 poppen op, die alle goed ontwikkelde vlinders gaven van 29 juli tot 5 augustus, 25 ♂♂ en 20 ♀♀. Hiervan werden 21 ♂♂ en 15 ♀♀ opgezet. Van de 20 ♀♀ waren er 15 opvallend sterk blauw bestoven, 5 zwak of haast niet. Verder was er weinig variatie, behalve dan een prachtig ♂ van f. *striata* Tutt, identiek met de afbeelding in „South”, plaat 118, fig. 1.

Genetisch is dat een puzzle, omdat in het geheel geen overgangen voorkwamen tussen deze extreme *striata* en de normale vorm. De eenvoudigste oplossing is wel aan te nemen, dat de hopklaver al een *striata*-eitje bevatte, voordat het gevangen ♀ erbij werd geplaatst.

V. GERRIS, Dorpsstraat 6, Geffen-N.B.

[Uit de paar Nederlandse exemplaren, die ik kende, heb ik geconcludeerd, dat de vorm wel „multifactorial” zal zijn, maar dat betekent niet, dat bij een kweek allerlei graden ervan te voorschijn moeten komen. Overigens is over de erfelijkheid van deze prachtige vorm nog altijd niets bekend (al zal hij gezien zijn grote zeldzaamheid wel recessief zijn). We hebben ook nog altijd de mogelijkheid van een plotseling opgetreden mutatie. Maar zolang experimenteel nog geen enkel resultaat bekend is, blijft het bij gissen — LPK.]